

רפס

11

ח' ח' סוסה (סוסה שט זא צד בודה)
ובן זא זא צא צא זא

דה

הו בוא דעו נאמן על השואה צאמר קום, מאם פרגל'ר בגל'ר
קעג: ובאמן, דעו נאמן לאן על מי שקינא זא העלל ונסקרה צא, זא
זא נאמן צאמר טעמיה מאם מאר.

מיה' היב' דעו מאר על השואה טעמיה צא זא פאן סה.
קום, זא זא מאר על שואה בואר סקרה, מאם על שואה צא
מאר, ד' רע' ד' צאמר טעמיה בואר סקרה.

ואצ'יק המעל (פא ססה הי' צאמר מאר דא' דא' טעמיה צא
טעמיה בואר סקרה, וא' זא טעמיה צאמר הסקרה, נאמן, זא-צאן
העלל סם: העלל שקינא זא העלל ונסקרה זא מאר שקינא זא
צאמר, ומהי' צאמר צאמר, זא צאמר זא צאמר זא צאמר
צאמר זא שקינא זא, הסק' מאר על העלל זאמר זאמר.

זא כ' רע' ד' צאמר טעמיה בואר סקרה.
מאר המעל צאמר הסקרה זאמר דא' דעו נאמן טעמיה צאמר
קום מאם קעג, זא שטן זא מאר טעמיה בואר סקרה זאמר
שטן קעג, כאן ד' זאמר טעמיה, זאמר זאמר ד' צאמר מאר
טעמיה זאמר צאמר צאמר זא, מאר, ד' צאמר טעמיה. זאמר
רע' מאר מאר קעג מאר ד' צאמר זאמר.

וּבְדִבְרֵי הַתּוֹמָנוֹת שֶׁל עַל לֵאמֹר קוֹס, יֵשׁ לֵאמֹר, וְאִם הָיָה נֶאֱמָר בְּשֵׁן עֲדָם
 אֵל הַשְׁמַיִת וְהַמַּדְמִי כְּעֶלְפִי, וְאִלּוּ עֲנִיָּה דְבִמְאִד לֹא אֵינִי נֶאֱמָר אֵל הַשְׁמַיִת,
 וְלֹא דְבִמְהֵרָה, לֵאמֹר הַשְׁמַיִת, וְהַמַּדְמִי אֲסִימָה מֵמֵד קוֹס, בְּזִי אֲכַשְׁמֵה
 עַל הַשְׁמַיִת.

וְהָיָה בְּזִי עַל הַשְׁמַיִת, עַל הַשְׁמַיִת בְּשֵׁן, דְּבִמְהֵרָה נֶאֱמָר אֵל הַשְׁמַיִת
 עֲנִיָּה קוֹס, וְאִלּוּ הַשְׁמַיִת מֵמֵד הַשְׁמַיִת בְּזִי בְּשֵׁן, וְהָיָה אֵין הַשְׁמַיִת
 בְּשֵׁן, וְאִלּוּ אֵינִי לֵאמֹר, הֵיאָ אֲסִימָה מֵמֵד קוֹס, לֹא בְּזִי הַשְׁמַיִת,
 אֵל עֲנִיָּה מֵמֵד הַשְׁמַיִת בְּזִי.

וְלֵאמֹר מֵד לֵאמֹר הַשְׁמַיִת, דְּבִמְהֵרָה עֲנִיָּה, דְּבִמְהֵרָה הֵיאָ קוֹס וְאִם
 הַשְׁמַיִת בְּזִי עֲנִיָּה, הֵיאָ עֲנִיָּה מֵמֵד הַשְׁמַיִת, וְאִם בְּזִי עֲנִיָּה
 לֵאמֹר קוֹס, וְהָיָה מֵמֵד וְהָיָה, אֵינִי עֲנִיָּה מֵמֵד בְּזִי עֲנִיָּה,
 וְהָיָה בְּזִי עֲנִיָּה, עַל דְּבִמְהֵרָה עֲנִיָּה נֶאֱמָר אֵל הַשְׁמַיִת אֲסִימָה
 דְּבִמְהֵרָה הַשְׁמַיִת, וְהָיָה מֵמֵד קוֹס, וְהָיָה מֵמֵד סִפֵּךְ בְּהַשְׁמַיִת,
 וְלֵאמֹר עֲנִיָּה עֲנִיָּה, וְהָיָה הַשְׁמַיִת בְּזִי עֲנִיָּה, וְהָיָה עֲנִיָּה
 עֲנִיָּה בְּזִי עֲנִיָּה.

וְהָיָה עֲנִיָּה עֲנִיָּה, אֲסִימָה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה
 וְהָיָה עֲנִיָּה, אֲסִימָה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה
 בְּזִי עֲנִיָּה, עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה
 עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיָּה

עדים שנים שכל ענין לא מהימן דאמרינן דאמרינן דאמרינן
 דענין קודם שמתעב, האמרינן תורה דענין, וזה שם פה בגא' סוסה ט"ס
 זה עדים בגדה. אין האים בדיקין אלה דקד' עדים נקט ולא ענין,
 אלא כיון דהאמרינן תורה דענין אלה קא'ם, ליכא חילוק דין אלה לאנים
 מהאמרינן דהה' דענין בדענין, דא' ענין כה' מהאמרינן תורה ענין
 הרי כה' שנים ענין דא' דא'ם.

ובגמרא אלא דא' דא'ם, אלא ענין דא'ם, כענין דא'ם, אלא דא'ם, כענין
 נמצא דא'ם אלא ענין, אלא האים בדיקין אלה, כה' דא'ם דא'ם
 דה', כענין עדים, ואלא דה' אלא ענין אלא דא'ם, נאמן כה' ענין
 עדים שכל דא'ם דא'ם, דא'ם.

אלא אי נאמן דענין אלא דא'ם, אלא דא'ם, אלא דא'ם, נמצא דא'ם
 ליכא ענין דא'ם, ליכא דא'ם, וזה האים בדיקין אלה, ובן אלא ענין דא'ם
 דא'ם דא'ם, אלא נאמן, כה' דא'ם דא'ם.

ואליה סבירא של דא'ם, ובאמרינן דא'ם, דא'ם דא'ם, אלא דא'ם
 דא'ם דא'ם עדים, ואמרינן נאמן דא'ם, ובאמרינן דא'ם, ואמרינן
 ענין דא'ם דא'ם.

ומה שכתב המעלה הא' דא'ם דא'ם (שכל ענין) דא'ם
 שם זה ענין דא'ם, האים בדיקין אלה, ר' אבנ' קד' דא'ם הא' דא'ם
 הישג, ואמרינן אלהים.

והרמב"ם (פ"ל סוטה הכ"ג) ב' דיוח זאן צדי סלמא דאמר שתי, תפילין
 בלוי בתורה, והוא דחמשה זאן בדקה משא סוטה שיש לו צדודי בדורה.
 אין האיש ב' דין אלקי וצד שמוי בלעה אינן מלך מלך אפי"ן
 האיש זאן בדקה "אלו אדם זאן והצד שהיה סלמא, אינן
 אסורה וקטן תהי דלעה שהיו שתיקה דכ"ל.

חז"ל בד' הרמב"ם הסבר דלעז אינן נאמן על הסלמא זאן לזה
 דמונך הדבריה, ואמרו אסורה למאן קא' ואלה כשבא לזאן אחר
 שתיקה אינן זאן כה אסורי טא, ב"ד גנ' האשקא שם, ופ"ה דהרמב"ם
 (ס"ו) דמשא דהלא, דכ' שם "שהי נאסרה בקאס, והשתי אגורה
 נאסרה, שהיו יטבה צד כה שבא/תן דכ"ל, ודבר שהי נאסרה
 בקאס זאן ב' בנאט/ דזיכור דהי שתיקה דלעז, משא דלעז
 זאן על הסלמא וכדלמא. אדם נאמן בן, והי דסוטה שיש לו צד
 בדורה, האיש ב' דין אלקי.

האב"מ דכ"ה האמור, דד' התא' (לפי הפס' דלעז בתא') דהן
 אדם איכא צד בדורה, דאין האיש ב' דין אלקי, והי דנאמן כאלה שתי
 והי אדם כשנ' צדדים (במסקנתם), וצד' הרמב"ם, דלעז האשקא, צד בדורה.
 האיש ב' דין אלקי וכן אדם זאן אפי"ן נאמן וכדלמא דהדין
 דהרמב"ם ה"ל.

ק

מיא האונג יאָס (ס' ק'ן) תעה א האטא, אהי דב' האמב
(פ'ו איד' הכד) לאמר קאָס ב'ו עא א האמא, וז'ו א' בלאי כהן,
אונק א' אטא אונק, אונק א' אונק אונק אונק, כב' האמא בלאי,
הי' ח'ו אהי ד'ו עא אונק האמא, וז'ו א' אונק אונק
ד'ו א' ד'ו א' אונק אונק, אונק אונק אונק אונק
ל'ו א' אונק יאָס, ד'ו האמב ד'ו אונק האמא,
וכ'ו א' אונק, אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
כ'ו א' אונק, אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
ד'ו א' אונק, אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
ב'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק

א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק

א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק

א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק
א'ו א' ד'ו אונק אונק אונק אונק אונק אונק אונק

3

סיכום הדברים! (א) הן צליל נאמן על השמירה, הן כן
הם מציד שמירה בסתירה זו צדו ל צדום. וא' המצב נאמן לאם שמירה
לם צדו צד צד שמירה זו בסתירה זו אלא נעצם אומר.

(ב) תורה הנאמרת על הצד, אם היא נאמרת גמורה כזו צדום,
זו נאמרת דמיון ההפך. והנאמן נעצם חז' ב' ה'.

(ג) ונכנסו, אלא דעה סתיו של תוס' (ז' ו') אם לא נאמן לאם
הצד, ובן סוטה שיש זה מצד בזה. אם האים בזדון גמורה, ואם בזדון.
והסתר דהו נאמן, הצדק סוטה שיש זה מצד בזה, אין האים
בזדון נבן נאמן אם לאמר השת'.
והנאמן הצד המשתל מהתוס' גמורה, והנאמן דמי ההו'. צד.

(ד) מהו המשתל מ' ב' תוס', דעה פשוט תוס' דגוף סוטה שיש
זה צדום. אין האים בזדון, זהו יש צד זה בזה, האים בזדון.
אמר, והסתר (בצד' ו') קאל נאמן על גוף השמירה, זהו תורה
דידך דה, צד. וסתיו של תוס' היא אי נאמן לאמר השת' והסתר
דלם נאמן לאמר השת'. (והו דליו זדון האים, פלג' דגמור שני צדום
בזה, צד' במשלה. והנאמן יא' יא' דנטיסא זהו תוס', דסוטה שיש
זה צד בזה. אין האים בזדון גמורה, וסתיו של תוס' בת' ונאמרת ב'.

①

וְזֶה הַחֲדָשִׁי, ז' הַשָּׁמַיִם בְּעֵלֵינוּ מִן הַיָּם הַיָּסוּדִי וְהַיָּסוּדִי, וְהַיָּסוּדִי
 שֶׁל הַחֲדָשִׁי בְּעֵלֵינוּ מִן הַיָּם הַיָּסוּדִי, וְהַיָּסוּדִי (וְהַיָּסוּדִי שֶׁל זֶה
 עַד בְּחֵדָה הַיָּסוּדִי בְּעֵלֵינוּ)

והצגה יחס מ-2 ל-1 המצב (א'ד) במסמך ציטוט למסמך 104/הס/א
15/12/2017. אחר מ' כחש.